

Aneb báseň o pátku:

Pátek, pátek, páteček,

to je malej sváteček.

Proto i ta Talinka

byla hodná pipinka.

A kdo v pátek házet musel žužlomíček?

Páník od Bekky, neb nakázal mu to sám Rumíček!

A ten se ráno rozhodnul, že rozhodně to nebude dneska on, kdo půjde první ven. Nejní to žádněj blbeček, že jo. Páč venku už byl s páníkem a přece se nepřipraví o toho kongu, co jsem tam plnila pro toho, kdo zůstává doma ☐ . To by byl na hlavu máklej. Těstoviny s mletým..... běhání za míčkem počká ☐ .

A tak i když jsem ho chtěla vzít prvního, maširovaly ven Fleky. A maširovaly velmi mile a pohodově. Já jsem tak šťastnáá, že ona dokáže vnímat, že se občas i sama zkoriguje, opraví. A že jí to ba, že to nevnímá jako že “musím”, ale chci a chci to ráda. Je fakt božanský se dívat na ten její xichtík, když k vám běží. Stejně tak, jako když jí vynadáte. ☐ Jak se tváří ☐ . Už vůbec ne “Sim tě, trhni si” , ale tak jako “Když vono mě to přepralo.”

Pro tohle venčení jsem zařadila i nějaký to cvíčko. A tak jsme dělaly ÍPO psa při obratech, a dogdencing psa při otočkách a poklonách..... A pochopitelně na stííhačku jsme musely jít hrát taky. Odkoukala od Rumíčka to, že když mě nemůže hned chytit spustí jí to prazvláštní zvuky. Tak trochu hysterický zvuky ☐ ☐ . A jak byla tak rozběhaná.... tak jí to zrovinka právě přepralo a utíkala zkontrolovat balkony naproti. Zhmotnila jsem se tam obratem a krutopřísně se dotázala: “COTOMÁZNAMENATTÁÁLYJE?”

“Hele, kost!” drbla do ní košíkem a podívala se na mě.

“Sakra, co to je, se tě ptám!”

“Kost, říkám, ne?” a drbla do ní znovu.

“Masti ven, nebo s tebou udělám krátkej proces, hergot!”

“Ale...”

“Švihej, ty prase!”

“Chjo..”

A vyjela ven. Našplhat si body a vyběhnout na podestu, krůta jedna. Nejsem fčerejší a tak jsem se ještě chvíli xichtila. Pro formu. A pak jsme si to ještě obešly kolem našeho domu a zopákli si tu kočičku a taky obíhačky laviček. Pomalu - velmi pomalu ☹ - ji připravuju na to, že by se třeba v budoucí pětiletce mohla naučit slalom mezi lavičkama. Prošly jsme to tam kolem nás, ona se konečně taky ještě vyčůrala a šlo se dom. Teda ona šla. Já ne.

Já si vzala ven Rumajzlíka, zatímco ona si vzala druhýho kongu, co tam byl přichystaný. Rumíček si vyhopíkal ven a ledva se vypustil, huž prej, že bychom si mohli jít házet. Ale tak proč ne, a vzali jsme to na louku. Nejde mi teď kopat dálky, neb mám rozhašený koleno a tak jsem byla nucená jen házet. A jest o mě známo, že mi to nelítá zrovna daleko teda ☹ . Asi i proto Rumíček, když v dálce zblejsknul setřici Bekky a jejího páníčka, drapnul balonek a mastil tam. Bekky naopak letěla ke mně, protože si vždycky musí postěžovat, jak hroznej život doma má, ponivadž ji za živýho boha nepodrbou a nepodrbou. Běží vždycky celá dopředu pokrčená a vlní se u toho. Jistěžeee jsem jí politovala. Chuderu malinkou, zanedbanou, bez lidského citu a pohlazení žijící ☹ . Asi jsem drbala dobře, neb se k tomu přidal i patřičný zvukový doprovod.

To Rumíček mezitím doběhl k jejímu páníčkovi a nakázal “Házej HÁÁÁÁÁÁÁÁZEEEEJ. Vona totiž neumí házet dálky a já potřebuju dálky!” A tak co měl páníček od Bekky dělat, než do toho jít, že jo? ☹ ☹ Tak jsme si prostě na chvíli vyměnili psy. Rumíček se pak vrátil nadšenej z toho, jak pěkně si to zařídil ☹ ☹ a s pánem se domluvili. Šikulníček, no ☹ . Bylo ještě dost času a tak jsme spolu stihli obíhačku hřiště a nějakou tu blbinku.

A zaujali jsme starýho pána, který se opíral o berle a odpočíval cestou k tramvaji. Nejvíc ho zaujal Rumíček pasoucí balonek. Že prý nic podobnýho u takovýho pejska ještě neviděl. No je pravda, že není obvyklý, aby si ohař myslel, že je borderka a pásal věci. □ . Chvilku jsme si s pánem povídali, ale pak už mě pálil čas. Ač to zrovna v těchhle případech nemám ráda, takhle trhat rozhovor, protože je mi jasný, že starý člověk je rád, když si může popovídat, tak ale bohužel jsem to musela udělat, neb do tý práce prostě musím. A taky musím ještě ohaříkům udělat tu snídani. A ta teda byla tentokrát dosti vydatná.

Ani ne tak jako obsahem misek, ale odérem. Bože ty zelený držky byly tentokrát fakt pekelný. Myslím, že se z toho zkroutilo i záchodový prkýnko. Ejch. No takže ač ve výrazným časovým presu, nezbylo mi nic jinýho, než otevřít okna a dveře v celým bytě a udělat řádnej průvan. Což zase ale způsobilo, že řádně uložený ohaříci se mi rozutíkali po bytě. Rumíček do zadního pokoje, protože si myslel, že si půjdem hrát. Tali naopak šla dělat drbnu na balkon. A já místo toho, abych už vyrazila na tramvaj, sháněla ty dva, jak ovčák svoje stádo. Aby... když jsem je sehnala na pelechy, si to ti dva PROHODILI. Tali šla do pokoje, protože si myslela, že bychom si mohly hrát a Rumíček šel zevlovat na balkon.

Jaaaaak u blbjech na dvorku. Se divím, že jsem se do tý prácče vůbec dostala □ .